

דברי הרבנים הגאונים

הרב יעקב יוסף שליט"א, רב גבעת משה, ירושלים ת"ו וראש מוסדות חזון יעקב

הרב דב ליאור שליט"א, רב העיר קרית-ארבע חברון ת"ו

הרב מרדכי אליהו שליט"א, הראשון לציון והרב הראשי לשעבר

הרב זלמן נחמיה גולדברג שליט"א, חבר בית הדין הגדול

הרב אברהם אלקנה כהנא שפירא שליט"א

ראש ישיבת מרכז הרב והרב הראשי לשעבר

(לפי סדר החתימה)

ב"ה, כ"ב תמוז תשס"ה

לכבוד
המועצה הדתית
מטה בנימין

שלום רב,

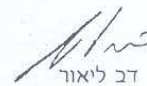
אנו, חברי ועדת הרבנים נתמנינו בשליחותו של כבוד מרן הראש"צ הגאון הרב מרדכי אליהו שליט"א לבדוק את התלונות והרינונים שהיו אודות פסיקותיו של הרב שלמה אבינר שליט"א בענייני טהרת המשפחה. לאחר שמיעת כמה וכמה עדויות הן בע"פ והן בכתב, ובהעדר שיתוף פעולה מצד הרב אבינר (שלא בא לישיבה המשותפת על אף בקשותינו), הננו להודיע כי לאור הנתונים שבידינו נוכחנו לדעת כי יש דברים שהוא מורה שלא כדין ושלא כהלכה, ויש דברים שהם בבחינת "דבר תמוה שנראה לרבים שהתיר את האיסור" (יו"ד סירמ"ב ס"י).

ולכן הגענו למסקנה שאסור לרב אבינר להורות הלכה בנושאי אישות (נידה, כתמים, מראות, איסור אשה לבעלה ומה שקשור בכך).

אנו מבקשים בזאת מאת המועצה הדתית, להביא את הדברים לידיעת הצבור, בעיקר בכית אל והסביבה, ולהודיע שאין לפנות אליו בשאלות אלו.

ובזה באעה"ח

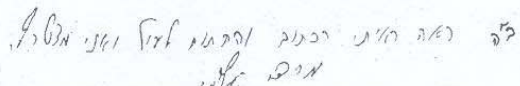
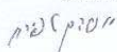
לכב'

ועדת הרבנים
שלום וברכה

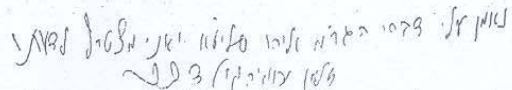
ראה ראיתי את המכתב של כבוד הועדה הנכבדה: הגר"ד ליאור שליט"א והגר"י יוסף שליט"א, בצירוף חתימתם של הראש"צ הגאון רבי מרדכי אליהו שליט"א והגר"נ גולדברג שליט"א, והריני בזה כיהודה ועוד לקרא, וכתורה יעשה.

ובעה"ח

אברהם שפירא

(כ"ה ראה ראיתי הכתוב והחתום לעיל ואני מצטרף, מרדכי אליהו)

(נאמן עלי דברי הגר"מ אליהו שליט"א ואני מצטרף לדעתו זלמן נחמיה גולדברג)

לכבוד הרב

בימים אלו מתפרסם לציבור מכתבם של ועדת הרבנים שמינה הרב אליהו בעניין פסיקותיו של הרב אבינר.

כיון שכבודו משמש במשרה תורנית ציבורית, חשבנו לנכון לידעו ברקע לפסיקת ועדת הרבנים. במכתב זה מתוארת השתלשלות העניינים, ומצורפים לו מסמכים ועדויות שהובאו בפני הועדה.

בתחילת חודש אדר הובאו לפני הראש"צ הרב מרדכי אליהו שליט"א עדי בדיקה שטיהר הרב אבינר, לאחר שהתעוררו ספיקות אצל השואלים היות ועדים אלו היו מלאים בדם וסת. הרב אליהו התפלא מאוד, כיצד יתכן שמורה הוראה בישראל מתיר דמים גמורים, שאף המקלים ביותר לא יתירו כעין אלו.

הרב אליהו מינה את הרב איסר קלונסקי שליט"א רבה של גבעת מרדכי כשליחו לסוגיה זו. הרב אליהו זימן אליו את הרב אבינר לבירור העניין, והרב אבינר התחייב במכתב בחתימת ידו כי "כאשר אזכה להיפגש עם הדר"ג בעניין זה, כל אשר יאמר לי אעשה ואשמע" (נספח מספר 1). בפגישתם אמר הרב אבינר כי פסיקותיו נסמכות על שימושו את הרב אברהם דב אוירבך שליט"א. הרב אליהו ביקש מהרב קלונסקי שימסור לרב אבינר שיפרסם כי "אני חדל מלהורות הלכה בענייני נדה כתמים ומראות וכל זה עד שתבוא הודעה חדשה" (נספח 2). הרב אבינר פרסם הודעה זו, אולם לאחר כחודש התברר לרב אליהו כי בפועל הוא ממשיך להורות לשואלים אותו, וממשיך להתיר דברים שאינם ברי התרה כלל (נספח מספר 3).

בנתיים, שלח הרב אליהו שליח לרב אוירבך, שאמר במפורש כי הרב אבינר מעולם לא שימש אצלו ואף לא שאל אותו בעניינים אלו.

הרב מנחם בורשטיין, ראש מכון פוע"ה, פנה על פי סיכום עם הרב אבינר בהצעה לרב אליהו להקים ועדת רבנים, כדי לברר את העניין לאשורו (נספח מספר 4).

כתברי הועדה נבחרו הרבנים הגאונים הרב זלמן נחמיה גולדברג שליט"א, חבר בית הדין הגדול, הרב דב ליאור שליט"א, רבה של קרית ארבע, והרב יעקב יוסף, רב "גבעת משה" וראש מוסדות "חזון יעקב". יש לציין את דברי הרב בורשטיין כי הרב אבינר אמר לו ש"אין צורך בועדה, אבל אם הרב אליהו מבקש אני אבוא" (מתוך הפרוטוקול).

בי"ז סיון פרסם הרב אבינר בידיעון הישוב בית אל כי הוא מבקש סליחה מנשות בית אל על כך שנמנע מלפסוק בעניין, וזאת משום "כי ראיתי שהשלום מופר... אך מראש ידעו שאני הדל איני בעל מחלוקת, ואיני עקשן, ואיני אוהב את הנצחנות ואיני להוט אחרי הרבנות. לכן הודעתי שבאופן זמני אני הדל חדל מלהורות בהלכות טהרת המשפחה עד הודעה חדשה, ואף תליתי פתק, וגם הסכימו עימי כמה רבנים". (וזאת למרות שמוכח בנספח מספר 3 כי זו הוראה של הראש"צ ולא יוזמה של הרב אבינר). אולם לאחר שכמה רבנים בדקו את העניין והתברר להם ש"כל מה שאני הדל מקל יש רבנים גדולים שמקילים, אם כי יש גם אוסרים" הוא שב להורות (נספח מס' 5).

הרקע לדבריו של הרב אבינר כי ישנם רבנים שבררו את הנושא, הוא מכתב שפרסם הרב יונתן אלרן שלאחר בדיקה התברר לו כי פסיקותיו של הרב אבינר תואמות לפסיקותיהם של מורי

הוראה גדולים, והוסיף שאף היו מראות שרבנים התירו והרב אבינר אסר (נספח מספר 6). מאחורי מכתבו של הרב אלרן עומדת בדיקה שבוצעה על ידי מספר רבנים שהלכו לרבנים הגאונים הרב נויבירט שליט"א, הרב דב ליאור שליט"א, הרב ישראל גנס שליט"א והרב נחום רבינוביץ שליט"א, והציגו בפניהם כמאה עדים, ורשמו על טבלה את פסקי כל אחד מהם על כל עד ועד. בשלב הבא פנו הרבנים לרב אבינר, הציגו בפניו את העדים, חלקם הוא טיהר וחלקם טימא, והתברר להם שפסיקותיו תואמות את פסיקות גדולי מורי ההוראה.

קבוצת אברכים טענה כי הרב אבינר בפועל מורה אחרת בתיבת השאלות המוצבת בפתח ביתו, ולא כפי שהראה לרב אלרן. אברכים אלו הראו עדים מלאים בדם וסת לרב נויבירט, לרב ליאור ולרב גנס, ומיד כאשר הם ראו את העדים הראו פניהם פליאה והורו שאין כאן שאלה כלל. "הרב נויבירט ניסה פעמיים במהלך הפגישה להביט בעדים ולחפש היכי תמצוי כ"ש אולי שייך להתיר אך בכל פעם הרחיק מיד העדים מעיניו, וללא אומר ודברים הורה שאין כלל מצב לחפש פתח היתר לעד טמא זה שהיה מראה אדום גמור, ואין שום אדם מורה הוראה בעולם היכול לטהר מראה זה". מכתב מפורט שנכתב ע"י אברכים אלו הובא בפני הועדה, והוא מצורף למכתב זה (נספח 7).

אותם אברכים הניחו בתיבתו של הרב אבינר עד מעדים אלו, (בלי שידע שהוא בבדיקה) והתשובה התקבלה "טהור"! כמו כן, הובאו מעדים אלו בפני חברי הועדה ואף הם אמרו כי אין שום צד ואפשרות להתיר עדים אלו. הועדה שלחה על ידי שליח מטעמה עד בדיקה (כאמור, עד מלא בדם וסת) שהוכנס לתיבתו של הרב אבינר, ותשובתו היתה "טהור".

בעקבות כך זימנה הועדה את הרב אלרן ורבנים נוספים שסייעו לו, אך הם סירבו להופיע בפניהם. גם הרב אבינר מסר הודעה למזכירת הועדה שהוא מבקש "להפסיק לשלוח לו מכתבים והודעות, ואת עמדתי נתתי באריכות לרב מנחם בורשטיין". בעקבות הודעה זו הוזמן הרב בורשטיין להופיע בפני הועדה. הרב בורשטיין תיאר בפרוטרוט את בדיקתו של הרב אלרן, והוסיף כי "הרב אבינר הגזים ועבר את גבול הקונצנזוס. לפני שנה וחצי אמרתי לרב אבינר שזה היתרים קשים, אמר לי שיש לו אסמכתא מהרב אוירבך מטבריה ועוד רבנים" (מתוך פרוטוקול הועדה). יש לציין כי הרב בורשטיין דיבר עם הרב אבינר בעניין זה לפני שנה וחצי, לאחר שהרב אבינר התיר אז עדים עם דם וסת. (ע"פ עדות רב שהופיע בפני הועדה ושמע זאת מהרב בורשטיין).

בפני הועדה הובאו עדויות רבות נוספות, אשר מקצתן מצורפות למכתב זה (נספח 8). בתוך כדי עבודת הועדה הובאה עדות ע"י הרב שמואל פנחסי דיין בבית הדין "יחווה דעת", שהרב אבינר התיר אשה שזנתה תחת בעלה להנשא לבעל לאחר גירושיה מבעלה. וזאת לאחר שהרב עובדיה יוסף והרב מרדכי אליהו והרב משאש אסרו עליהם להנשא בשום אופן. כשנשאל הרב אבינר ע"י הרב פנחסי כיצד הורה להתיר איסור כזה בניגוד לדעתם של גדולי הפוסקים, ענה ש"אם לא יתיר שוב לא ינשאו לעולם". (נספח מספר 9).

לאחר ניסיונות חוזרים ונשנים לזמן את הרב אבינר בפני הועדה שלא עלו יפה, ולאחר שמיעת עדויות רבות בעל פה ובכתב. ולאחר, שכאמור, בדקה הועדה בעצמה, הוציאה הועדה את מסקנותיה המצורפות.

קודם פרסום המסקנות לציבור נפגשו מספר רבנים עם הרב אבינר בהצעה להפסיק לפסוק ולהורות בנושאים אלו, ולמנוע את פרסום המסקנות. אך הרב אבינר סירב.

לתגובות וכ"ת. ד. 34572 ירושלים vaada15@walla.com

נספח מספר 1

ר"ב כ"ז באלול תש"ס
א"ז ע"ב רמ"ן
הגמ"ן הרב מרדכי אליהו שליט"א
הגמ"ן אר"ן
הלל קאמ

אני מודה לאלהיך על כל מה שאתה
עושה בי

ובע"פ דבריך נמשך אצתי אהבה וחסד
כל אשר יצא ממך אמת ואמונה

ברכה וברוך

שמעתי

נספח מס' 2

MORDECHAI ELIAHU
FORMER CHIEF RABBI OF ISRAEL & RICHON LEZION

ב"ה

מרדכי אליהו
הראשון לציון והרב הראשי לישראל לשעבר

בס"ד, ב' ניסן תשס"ה
1-9340.05

לכבוד
ידידי היקר
הרה"ג איסר קלונסקי שליט"א
ירושלים

השלום והברכה,

אבקש מכבודו לפנות להרה"ג שלמה אבינר שליט"א ולמסור לו את בקשתי שימשיך
לפרסם ההודעה כפי שהוא סיכם עם כבודו בזה הלשון:

"אני חדל מלהורות הלכה בענייני נדה כתמים ומראות, וכל זה עד שתבוא הודעה
חדשה".

בברכה,

מרדכי אליהו

הראשון לציון הרב הראשי לישראל לשעבר

ב"ה, יום שני י"ד אייר תשס"ה

ספד מוסף 3

איסר קלונסקי
רב השכונה
גבעת מרדכי ת"ו
ירושלים ת"ו

לכבוד

הרה"ג ר' שלמה אבינר שליט"א
רבה של בית אל

אחדש"ט

כזכור לכבודו נפגשנו ביום כ' אדר"ש בישיבת עטרת כהנים, באתי אליך אז בשליחות ישירה של מרן הראשון לציון הגאון הרב מרדכי אליהו שליט"א. בסיומה של השיחה בינינו קבלת את בקשתנו של מרן שלא להורות בענייני נידה כתמים, מראות ובדיקות באורח זמני ואף להודיע את הדבר הזה. נוסח ההודעה סוכם בינינו במדויק.

אף ששמת את ההודעה כלשונה בתיבת השאלות בביתך, הנה בזמן האחרון כידוע לכבודו אתה שוב מורה בבדיקות ובמראות, וזאת בניגוד למוסכם עם מרן הראש"ל שליט"א. והלא במפורש אמרת לרב מרדכי אליהו שליט"א בפגישתכם ביום כ"ה אדר"ש כי "כל אשר יאמר לי כבודו אעשה ואשמע", זאת ועוד, במפורש כתבת לרב מרדכי אליהו שליט"א, במכתב ששלחת אליו בכתב ידך ביום כ"ד באדר ב' תשס"ה: "אני מודה למעכ"ת על כל שטרך עבורי הדל, ובע"ה כאשר אזכה להפגש עם הדר"ג בענין זה כל אשר יאמר אלי אעשה ואשמע"

והנה אינך שומע ואינך עושה כפי שסוכם עם מרן הראש"ל שליט"א! מה נוכל להשיב על כך?
אתמהה?

בס"ד, כ"ד סיון תשס"ה

ספד מוסף 4

העתקים:

לר"ש זעפרני שליט"א – לשכת הרב לכבוד

לר"ש אליהו שליט"א – רבה של צפ

לר"מ בורשטיין שליט"א – מכון פו בית אל

לר"א מאלו שליט"א – עטרת כהנים

לר' נתן דרייפוס נ"י – בית אל

לר' שלמה מילר נ"י

השלום והברכה,

הרה"ג מנחם בורשטיין שליט"א פנה בהצעה למרן הראש"ל הרב מרדכי אליהו שליט"א להקים וועדת רבנים עפ"י סיכום עם כת"ר, כדי לסיים את העניין העומד על הפרק (הוראות כבודו בענייני נידה, עדים ומראות) ברוח טובה.
בע"ה הוקמה הוועדה המורכבת מהרבנים הבאים:

הרה"ג זלמן נחמיה גולדברג שליט"א

הרה"ג דב ליאור שליט"א

הרה"ג יעקב יוסף שליט"א

בימים אלה תשב הוועדה ותקבע את סדרי עבודתה וישיבותיה, וכמובן שהיא תזמין את כת"ר, וכל זאת על מנת למנוע מחלוקת וחילול ה' ושכת"ר יוכל להמשיך את עבודת הקודש שלו ללא כל הפרעה.

הכ"ח לכבוד התורה

ביום ה"ל

בכבוד רב,

איסר קלונסקי

משולחן מורנו ורבנו הרב שלמה חיים אבינר הבהן שליט"א

שלום בינינו

באתי לבקש סליחה מנשות בית אל על כך שנמנעתי מלפסוק בענייני טהרת המשפחה יותר מחודשיים ובכך גרמתי צער, עוגמת נפש ואולי נזק בשלום בית. לכן, חייב אני להסביר את עצמי.

כי ראיתי שהשלום מופר, אף על פי שבאמת, אין שום סיבה שהבדלים בהלכה יפרו את השלום, כי זו דרכה של תורה, שבפסיקה זה אומר בכה וזה אומר בכה, אבל יצר המחלוקת אינו בעל הבחנה, וכיוון שראיתי שמופר השלום, והשלום הוא הכלי שמחזיק את הברכה, החלטתי לוותר קצת על האמת בשביל השלום, וללכת בדרכו של מרן הרב קוק, שכתב: "דרכי הוא מעולם להיות מתרחק מתגרת מלחמה, וכמה דברים אני מוותר עליהם, מפני אהבת השלום" (אגרת הראי"ה ח"א עמ' סג).

ואמנם הנשים הצנועות והחסודות מה פשעם ומה חטאתם שתפסדנה זמנית את מי לשאול ובגלל זה לסבול! שאלה גדולה היא זו, אך מראש ידעו שאני הדל איני בעל מחלוקת, ואיני עקשן, ואיני אוהב את הנצחנות ואיני להוט אחרי הרבנות.

לכן הודעתי שבאופן זמני אני הדל חדל מלהורות בהלכות טהרת המשפחה, עד הודעה חדשה, ואף תליתי פתק, וגם הסכימו איתי על צעד זה כמה רבנים. כי גדול השלום. ובעזרת ד', עתה הכל הסתדר בדרך שלום.

וגם רבנו של עולם מביא טוב מכל רע, כי רבנים רבים שמעו על העניין, וכפי שכתב הרמב"ם: "מפני שכל מי שמבקש להעלים מה גילהו ד', - אמנם מוסיף לו גילוי" (אגרת הרמב"ם, מהדורת הרב גילת'ח).

אותם רבנים החלו להשוות פסקים, לעשרות ולמאות, וגילו שכל מה שאני הדל מקל, יש רבנים גדולים שמקילים, אם כי יש גם אוסרים. ומה שאני אוסר יש רבנים גדולים שמתירים. לכן, אם אני הדל כותב "לא טהור", יש לדעת מראש שיתכן שיש רבנים שמתירים, ובעתיד בעזרת ד', אכתוב "איני יודע להתיר", כדי שיהיה פתח רחב לשאול אחרים. אני גם מוכן להודיע לשואל מיהו המתיר בנידון זה, וגם על זה אני מבקש סליחה שלא נהגתי כה עד כאן.

באשר לרבנים שלא נהירים להם כל דרכי הקולא, אין זה מפני שאינם חשובים וביקאים, אלא מפני שאני הדל מסרתי נפשי לברר דרכי קולא בנדון זה. וזה הכלל, שפעמים רבות, רב קטן מצליח לברר עד תום עניינים שרב אחר לא הגיע אליהם, מפני שעבור רב אחר זהו עניין בין שאר עניינים, לעומת הרב הקטן שמסר נפשו על זה והקדיש זמן רב.

כמוכב, אני הקטן איני מכריח אף אחד לבוא לשאול אצלי, אדרבה, אני שמח ששואלים אחרים וחוסכים לי זמן ועמל ומורידים ממני אחריות. לכן, אין תועלת להמשיך לשים לי שאלות קנטרניות בטהרת המשפחה, שאינן מיועדות לדעת מה ההלכה, אלא לרוץ לשאול רבנים לפני כן או אחר כך, שכאמור, איני מכריח לבוא דווקא אצלי, וסתם מטריחים אותי להתאמץ מאוד ולקחת אחריות ללא צורך.

ואני גם מודה לכל ידידי ביישוב, שתמיד דואגים לי, וכל פעם שרוצים למחוק אותי, הינם מציעים עזרתם. וגם זה רווח גדול, שכל פעם שכמה בודדים באים להכפישני, אני מגלה מאות

ומאות שאוהבים אותי, על אף שאיני ראוי לכל האהבה הזאת. והנני לחזור על דברי עוד פעם, לא להשיב לשום ביזוי, אלא אדרבה, ללמד זכות, להרבות אהבה ואחוה ושלוש ורעות בתוכנו, מול המשימות המשותפות, ויש לאהוב כל אדם ולכבד כל אדם, גם אם אין מסכימים איתו וקל וחומר כל תלמיד חכם. ובה גם נצא מן הצרות הגדולות שיש לעמנו עתה כי בהתחלה לא הבין משה רבנו למה אנחנו כה סובלים במצרים, רק כאשר ראה שיש מלשינים ומדברי לשון הרע אמר: "אכן נודע הדבר" (שמות ב יד), ופירש רש"י: "נודע לי הדבר שהייתי תמה עליו, מה חטאו ישראל מכל שבעים אומות להיות נרדים בעבודת פרך. אבל רואה אני שהם ראויים לכך". לכן נקיים בעצמנו: "אלהי, צנור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדום, ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח ליבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי".

שיטור בשבת: חיקו החידות (המשר הלווח דטוח לרחר"ח) ב"ה ני' סיון תשס"ה

לכבוד הרב
שלום רב!

לשאלתך על מראות טהרה.

שאלת אם נכון שבררתי מראות טהרה, מפני שראית מה שכתב הרב אבינר שליט"א בדיעוין בבית אל, "רבנים בררו מראות לעשרות ולמאות, וגילו שכל מה שאני הדל מקיל יש גם אוסרים. ומה שאני מתיר יש רבנים גדולים שמתירים".

מה שעשיתי היה, שהלכתי לרבנים גדולי תורה ופוסקים מובהקים בהלכות מראות כדי ללמוד לעצמי וכדי לאפשר גם לאחרים ללמוד להבדיל בין מראה טהור לטמא במיוחד במובן של סוגי הצבעים. בכל פעם שהלכתי הצטרפו אלי רב או שניים שפוסקים במראות כבר שנים בקביעות. רשמתי את התשובות באופן מסודר והראנו לרבנים נוספים וגם שלחתי לרב אבינר.

גם הראנו לאותם פוסקים לוח צבעים של טמבור ואמרו דעתם על סוגי הצבעים וגם את זה העברתי לרבנים אחרים. בכל פעם הוספתי מראות חדשים שהראנו לפוסקים, כיוון שהצבעים דוהים אחרי כמה ימים ולפעמים אחרי כמה שעות. כשקיבלנו את התשובות המפורטות, התחדשו לכולנו חידושים בכמה צבעים ובמראות שלא רישנו שאפשר לטהרם, על אף שאנו עוסקים בזה כבר שנים רבות. גם התברר שלכל פוסק שיטתו ההלכתית על פיה הוא מתיר צבעים מסוימים ואוסר באחרים.

עד חג השבועות הראנו סך הכל למעלה ממאה עדים, לארבעה רבנים פוסקים גדולי תורה.

על הצבעים של העדים האלה אכן שמעתי את התשובות של הרב אבינר להקל ולהחמיר, וכל הצבעים שאמר שמתיר היו מהפוסקים הגדולים שהתירו, והיו גם כאלה שהרב אבינר היקל והיו בין הפוסקים כאלה שאסרו. ואוסיף מה שלא כלול בניסוח בדיעוין הנ"ל, שיתירה מזו: היו מראות שרבנים התירו והרב אבינר אסר.

אני מודה להשם שזיכני ללמוד מעט, ומבקש שיעורני להמשיך ללמוד הרבה. בזכות ת"ח שמרבים שלום בעולם עיי מחלוקותיהם לשם שמים, נראה יחד עם כל ישראל מהרה בביטול גזרות קשות וחולשות מסוכנות, ובישועת עמו וארצו.

והאמת והשלום אהבו.

יונתן אלרן

סוף 8 - אכתוב ואלויות שהאלו לפני האדם כל השמות האלו רק צורת הפה.

אלויות 1-

לבקשת הרבנים שליט"א,

אני חתן צעיר השנה התחתנו. נהגהו להביא עדים לראות למו"ר הרב אבינר שליט"א ובאחת הפעמים שהבאנו לו עדים שלדעתי הם אדומים מדובר ב-2 הפסק טהרה אך רצינו בכ"ז להראות לו אותם ולתדהמתנו הוא טיהר את הכל. ליבי נקפני והראיתי עדים אלו לאחד האברכים וגם הוא תמה מאוד איך אפשר להתיר כזה מראה. ולכן הלכתי אח"כ להרב סבתו שליט"א ולא ספרתי לו שהרב אבינר כבר התיר והוא אסר לי את 2 ההפסקות. רציני להראות עוד יותר את המראות כיון שבכ"ז הרב אבינר התיר, אז הלכתי להרב יהושע נויברט שליט"א מבית וגן ירושלים, ואסר לי שוב את 2 המראות. נב. אשתי אמרה שבמקרה זה שלא היה לה פצע אלא סתם זרימת דם.

אלויות 2-

לפני 5 שנים אשתי שתח' ילדה בת, בעקבות סיבוך מסוים אשתי אושפזה במחלקה הכירורגית של ביה"ח הדסה עין כרם, היא היתה מאושפזת כמעט חודשיים, במהלך אותם שבועות בנוסף לסבל הגופני, אשתי קבלה דיכאון אחרי לידה, לאחר שיחה שלי עם אחד מרבני ... על המציאות הקשה שלנו הוא הפנה אותי לרב אבינר לאחר שאשתי תעשה הפסק טהרה, אני חושב שזה היה חודש אחרי הלידה.

שמתי במטפה את העד שהיה נראה לי כטמא אך בכ"ז הכנסתי למעטפה וכתבתי הפסק אחרי לידה, קבלתי תשובה טהור וכן לא לבדוק עמוק כי יש פצע, אני קצת חששתי להתיר זה למרות הצורך של אשתי בסיוע נפשי וגופני ממני, ... הרב מאיר ברנדסופר מהעדה החרדית לקחתי את העד ושאלתי אותו הוא אמר טמא בצורה ברורה, אני מאוד הצטערתי לשמוע את דבריו בגלל המצב שבו הינו שרויים אני ואשתי, הוא שאל אותי מדוע אני עצוב, ספרתי לו את המצב של אשתי ואף שאלתי אותו האם אין בכ"ז שיטה שיכולה להתיר את העד הוא ענה לי שהוא מאוד מבין אותי, אך אין שיטה שיכולה להתיר "עד" ושבעז"ה אני ינסה עוד שבועיים הוא ניחם אותי ועודד אותי. אני רוצה לציין שבפני הרב אבינר לא אמרתי כלל על מצבה הנפשי של אשתי וכד' רק שמתי את העד במעטפה וכתבתי הפסק לאחר לידה.

אלויות 3-

כאשר אשתי הייתה בהריון עם בננו הראשון לקראת שלהי שנת תש"ס ארע לה פעם אחת שהיא ראתה כתמי דם על הבגד התחתון. התקשרתי לרב אבינר לשאול מה לעשות, והוא ענה לי כך: הכל בסדר, היא בהריון ומסולקת דמים, אין להתרגש ממראה דם, הדם טהור. אשה רואה דם על ימין ועל שמאל, אין להתרגש. אתם מותרים.

יש להעיר שהרב אבינר לא התעניין בגודל הכתם כלל.

מכתב מס' 4-

השלום והברכה

בהמשך לשיחתנו הריני כותב את אשר אמרתי לכבודו.

מס' פעמים הבאתי עדים מוכתמים בדם גמור לרב אבינר שליט"א אשר טיהר אותם. שאלתיו כיצד אדע להבחין בין דם טהור לדם נידה במידה ויופיע? התשובה לכך היתה אי אפשר שלא להבדיל, ובודאי אשתך תדע!!! אמנם שאלתי את אשתי אך גם היא ציינה אינה יודעת להבדיל וכתוצאה ממצב זה הייתי מביא כמעט מידי יום דמים לבדיקה אצל הרב אבינר שליט"א ובאותו זמן פרשתי עד שקבלנו תשובה מהרב.

לאחר הלידה האחרונה אשתי לקחה כדורים ובמהלכם הופיע דימום הגשתי לרב אבינר עד לבדיקה ובתשובה הוא ציין שמדובר בדם פצע! הדימום נמשך ואמנם אשתי ניגשה לבדיקת רופא, הרופא הודיע שמדובר בדימום מתוך הרחם. אמנם לא מדובר בווסת אולם זה יכול לקרות. חזרתי לרב אבינר לברר את פשר התשובה הנחרצת בעניין דם פצע והרב אמר שאם הרופא אמר שמדובר בדם מהרחם שכעת הדם טמא!

שאלתי: ומה עם הפסיקה הקודמת שאמר מדובר שדם זה טהור? ענה הרב ואמר, לגבי השאלה הקודמת לפני שהרופא אמר את חוות דעתו הדין שהדם טהור למרות שהתברר מאוחר יותר שמקורו מהרחם!

מכתב מס' 5-

ב"ה אור לט"ז אייר

אישתי ילדה לפני כשנה וחודשיים תאומים בניתוח קיסרי.

לאחר הלידה (לערך חודש עד חודשיים) שוב יצא לה דם אך במינון חלש מאשר מחזור רגיל. שאלתי את הרב אבינר (בלי להראות לו) אלא על עצם התופעה ומה לנהוג מבחינת ההלכה והוא אמר שאם זה לא כמו מחזור אלא באופן חלש יותר אז אין בעיה וכן גם יתכן שזה פצע. בכל אופן אשתי הגיעה לרופא נשים אח"כ והוא אמר שזה מהרחם, וחזרתי לרב ואמרתי לו את זה, הוא גער בי ואמר שרופאים גם טועים וזה סיפור מיותר וחזר שוב ואמר שאם זה בזרם חלש אז אין בעיה.

מכתב מס' 6-

וכך מעיד אחד מחשובי הרבנים שהעיד בפני הועדה, ואף שלח לה מכתב וז"ל:

"לעניות דעתי מתוך היכרות אישית את הנושא הנידון אסור (ההדגשה במקור) לאפשר לרב אבינר להורות בנושא נידה ובמיוחד בהלכות כתמים ומראות דמים כולל התייחסות לשאלת פצע או דם מן המקור".

הנדון: דם בתולים

השתלשלות הארועים:

התחתנו לפני כארבע שנים, בביאת המצווה היה מעט דם.

כשלושה שבועות אחר החתונה אשתי נטהרה, שמשנו (ביאה שניה) ולא היה דם (בדקנו ע"י קינוח). בפעם הבאה שמשנו (בביאה שלישית) אשתי הרגישה כאב, קינחנו והי די הרבה דם. אשתי די נלחצה מחשש של "רואה מחמת תשמיש", אמנם לי היה ברור שמדובר כאן בדם בתולים, ומה גם שבביאה השניה חשתי שלא היתה העראה שלמה אלא העראה חלקית בלבד, ואילו בביאה השלישית חשתי שהיתה העראה שלימה.

עכ"פ כמובן שהפרדנו את המיטות, ובבוקר אחרי התפילה ניגשתי לרב שלמה אבינר שהיה בביתו, הראתי לו את עדי הקינוח ספרתי לו מה קרה והוא פסק שזהו דם פצע ואנו מותרים. חזרתי והבהרתי שבביאה שניה חשתי שלא היתה העראה שלימה והוא חזר על פסקו שזהו דם פצע ואנו מותרים. (הוא יעץ למרוח איזו משחה לפני הביאה כדי למנוע הישנות המקרה).

בביאה הרביעית חזר הסיפור על עצמו, שוב ניגשתי לרב שלמה אבינר ושוב פסק שזהו דם פצע ואנו מותרים. בנקודה זו שאלתי אם יחזור המקרה על עצמו ונראה שוב אחר ביאה דם באותו צבע אם צריכים אנו לבוא ולשאול או שמא יכולים אנו להחליט לבד שזהו דם פצע. הרב שלמה אבינר פסק שאין צורך לבוא כל פעם ולשאול.

כך נהגנו תקופה מסוימת כשהבעיה חוזרת על עצמה כל פעם מחדש ולא הלכנו לשאול.

פעם אחת היינו ביישוב "נוף-איילון", שימשנו וראינו שני דמים (צבעים שונים): האחד הרגיל והשני שונה. בבוקר לקחתי את שני הדמים לרב זכריה בן שלמה שליט"א והוא אמר שהדם השני (השונה) אינו בעייתי, אבל הדם הראשון (הרגיל) הוא בעייתי, ספרתי לו אז מה שפסק הרב אבינר והוא הביע תמיהה גדולה ואמר שאינו מבין ועכ"פ הדם הזה הוא דם בתולים שאסור. (הערה: מה שלקחתי גם את הדם הרגיל לרב בן שלמה היה בגלל שלא היה על עד כרגיל אלא על טישו לבן).

היינו אצל ד"ר דניאל מלאך מירושלים (איני זוכר אם לפני שהיינו אצל הרב בן שלמה או אח"כ או גם וגם) והוא בדק ואמר שזהו דם בתולים.

טלפנתי אז לרב שלמה אבינר ואמרתי לו מה שאמר ד"ר דניאל מלאך והוא בעקבות זאת חזר בו ופסק שאנו אסורים. (הערה: טלפנתי כי חשבתי לתומי שאולי גם כך סובר הרב אבינר שמותר כיוון שבביאה שניה לא היה דם, אבל כאמור הרב אבינר חזר בו.

שלום רב-

נתבקשתי לכתוב לרב על עניין אישי שהיה אצלנו בהקשר עם פסיקתו של הרב שלמה אבינר שליט"א בהלכות טהרת המשפחה.

בחודש כסלו השנה, תשס"ה, ילדה רעייתי בן בשעטו"מ. בסוף חודש טבת (אינני זוכר תאריך מדויק) עשתה רעייתי הפסק טהרה. העד בבדיקת הפסק יצא מלוכלך והשארנו את העד במעטפה כשאלה לרב אבינר, בצרוף פתק שמציין שזה עד מבדיקת הפסק טהרה שאחרי לידה. תשובת הרב אבינר הייתה - טהור.

גם בבדיקות הימים הראשונים לז' נקיים העדים בבדיקות לא יצאו נקיים והשארנו אותם במעטפה כנ"ל והתשובה של הרב אבינר הייתה - טהור.

ביום השלישי (או השני) לנקיים הלכה רעייתי לבדיקה שגרתית לאחר לידה אצל רופא (ד"ר פיליפ שווד) והוא בדק בדיקה פנימית ואמר שהדימום מהרחם עדיין לא פסק ואף הראה לרעייתי את הדם על הכפפה שבידו. באמת בימים שאח"כ המשיכו להופיע כתמי דם, שהוכיחו שהדימום לא פסק.

בברכת והאמת והשלום אהבו,

שלום וברכה,

ברצוני להביא לפני הרב מקרה שקרה לי. בכ' סיוון תשס"ד אני הייתי בהריוני הראשון, בשבוע ה-14 להריון. התעוררתי בבוקר וגיליתי כתם של דם על התחתון, וכתם של דם על מיכנס הפיז'מה. מיד נסענו בעלי ואני למיון חרום של מאוחדת, שם הכניסו אותי לאולטרא-סאונד ואמרו לי כי רואים היפרדות קלה של השליה. משם נסענו ישר לד"ר קטן היא נתנה לי מכתב רפואי האומר שאסור לי לעבוד בחודש הקרוב ואמרה כי אנחנו אמורים לנהוג כאסורים. חזרנו הביתה והפרדנו את המיטות.

המשכתי לראות דם ולכן הייתי צריכה לשים תחבושת.

שכנה שידעה שאני בהריון נכנסה אלי וראתה שאני לא כ"כ מרגישה טוב, היא אמרה לי- לא כל דימום בהריון אוסר, תשלחי שאלה לרב אבינר.

בעלי הוא תלמיד של הרב אבינר ומעריך אותו מאוד, חשבנו שאין סיכוי שהוא יתיר, אבל נשאל. הכנסתי עד בדיקה שהיה מלא בדם ממש ושלחתי אותו בצרוף של מכתב בו הסברנו בדיוק את מה שהיה לי, וכתבנו שאני מדממת כבר שלושה ימים, והדימום ממשיך. וכן את מה שראו באולטרא סאונד.

כשחזרנו לקחת את המעטפה, היה כתוב על המכתב- הצבע טהור, וכך יהיה גם בהמשך.

חיברנו את המיטות אך הלב שלי לא היה שלם, וכל הזמן הייתי קרועה.

שיהיו בשורות טובות, אמא יהודיה שרוצה לחיות בטהרה.

10 - 11 תמוז תשס"ח - 10 - 11 תמוז תשס"ח

לכבוד
רבני הועדה
שלום וברכה.

הנני מפרט בזאת את מה שראו עיני ושמעו אזני, לא מפי עדות או כתב:
בחדש תמוז תש"ס התחתן בחור אשר הגיע לשיבתנו משיבה אחרת. בשבועות הראשונים הוא
ואשתו הצעירה הרבו להתגורר בבית אל - אצל הורי החתן.
באותם ימים, הוא הגיע אלי עם בדיקה מתוך שבעת הנקיים, לשאלה.
ראיתי את עד הבדיקה והוא היה מוכתם בדם ברור, בגודל כזה שבדאי לא נבע מפצע, וכך לפי
הצבע, זכורני שבדאי לא היה נראה כדם בתולים.
אמרתי לו בפשטות שזה אוסר, וצריך לעשות הפסק חדש, ואף שאלתיו, מדוע בא בשאלה, הרי זה
ודאי דימום אוסר. הוא השיב, שמראה כזה התיר לו הרב אבינר בהיותו בבית אל.
לא האמנתי למשמע אזני, וסברתי שטעות בידו, אך הוא טרח והביא לי את הבדיקה מהיום
הקודם, והעיד, שבדיקה זו התיר לו הרב אבינר.
נאלמתי דומיה, מאחר וגם בבדיקה זו היה דימום ברור, דומה לבדיקה שנשאלתי אנכי עליה, ולא
ראיתי שום פתח להתיר.
הואיל ולא ידעתי מאומה, אמרתי לו, שיקח את העד שהביא אלי, ושאל את הרב אבינר, ויעשה
ככל אשר יורה לו.
אח"כ סיפר לי שאכן התיר לו גם בדיקה זו.
שמרתי את הדברים בליבי, בתמיחה, ולא העזתי לשתף אחרים, כי אמרתי שמדובר בתלמיד חכם
המוחזק בכשרות.
לפני כשנתיים, שוב הגיעו אלי שמועות על פסקים מתמיהים, ומאז החילותי להורות לשואלים, לא
לפנות אליו עוד בשאלות של מראות דמים.
גם בתקופה זו, לא פרסמתי את הדברים, אלא אמרתי רק לצנועים.
רק בעת האחרונה גיליתי דעתי יותר במפורש, על סמך מה שראו עיני לפני כ-5 שנים, וע"פ
השמועות הקרובות.
עד כאן דברי.

9 תמוז תשס"ח

פרוטוקול

משתתפים : הרב זלמן נחמיה גולדברג
הרב יעקב יוסף
הרב דב ליאור
רשם/ה : הרב איסר קלונסקי

על סדר היום : פרוטוקול ישיבת הועדה לבירור הוראותיו של הרב שלמה אבינר שליט"א בענייני

גידה (מיום ר' ח' תמוז תשס"ח)

ג. הייתה שיחת טלפון מהרב שמואל פנחסי שליט"א שסיפר אל היתר בלתי מקובל ובלתי מובן(בעניין אשה שזינתה תחת בעלה וגרשה, ורצתה להינשא לבועל, לאחר שהרב פנחסי כתב פסק לאסור פנו לרב עובדיה יוסף ופסק גם כן שאסור וכן לרבנים מרדכי אליהו ומשש שאסרו בכל תוקף, לאחר מכן פנו לרב אבינר והתיר להם להינשא וכשנישאל ע"י הרב פנחסי הטעם, אמר שכבר עבר 3 שנים ואם לא יתירם לא ינשאו לעולם).